

Stockholm

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt
UD08 Löpande nr
11345-B

RK-A2

03 Upprättat(d) av* telefon*

Krinsp T Andersson

04 Fortsätt-
ningsblad | Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05 | 06 | Utskriftsdatum

Mordet på Olof Palme

Förhörsprot | Promemoria | 890330/GT

10 | sak

Phund

Protokoll fört vid förhör med arbetslöse LEHIKONEN, Kari Juhani f. 480213-9511, med bostadsadress c/o Tobiasson, Ringvägen 33, 116 52 Stockholm, tfn: 08-7206214 och med postadress c/o Schödin, Nordmarksvägen 3, 3 tr., 123 51 Farsta. Förhöret hållet i därför avsett rum inom RK-A2:s lokaler, belägna på Kungsholmsgatan 37 i Stockholm, med början kl. 10.45, onsdagen den 29 mars 1989. Förhørsledare: Krinsp Tommy Andersson utan tillgång till förhörsvittne.

Lehikoinen underrättas om att han skulle höras kompletterande i egenskap av uppgiftslämnare i utredningen om mordet på Olof Palme; en utredning han den 28 maj 1987 brevledes meddelade att han hade misstankar om vem som kunde vara gärningsmannen. Den namngivne personen visade sig sedermera vara identisk med den nu misstänkte och häktade Christer Pettersson.

Vid förhörstillfället är Lehikoinen intagen på allmänna häktet i Stockholm då han är häktad, misstänkt för bl.a. tillgrepp av personbil och narkotikabrott.

I sak uppgav Lehikoinen inledningsvis att han känt Christer Pettersson sedan början av 1970-talet och främst då genom att de träffades på ~~for~~ missbrukare ofta frekventerade platser såsom exempelvis Humlegården och Sergels Torg. Lehikoinen har aldrig umgåtts med Christer Pettersson förutom under studietiden på allmänna häktet i Stockholm 1978 där de blev kamrater. De har aldrig avtjänat straff tillsammans men däremot träffats i någon "knarkarkvart" (Sigge Cedergrens) några gånger.

Pom
UB 10405Pom
UB 10393-1

Då fråga därom ställdes, uppgav Lehikoinen att han redan inom en vecka efter mordet kom att hysa misstankar mot Christer Pettersson.

Lehikoinen förklarade ovanstående enligt följande:

Christer Pettersson är hemtam i kvarteren ifråga då han dels varit hos Sigge Cedergren i dennes bostad på Tegnergatan en del och dessutom så har han mördat (bajonettmordet) på platsen i början av 1970-talet. Lehikoinen såg också klara likheter med Christer Pettersson på den "Fantombild" som publicerades kort tid efter mordet.

Christer Pettersson är också psykopat och den ende i Lehikoinens bekantskapsfär som skulle kunna begå en dylik gärning.

Tillfrågad om vad Lehikoinen menar med psykopat, uppgav han att han ej i ord kan förklara detta, men säger bl.a. att Christer Pettersson är labil och lömsk, även om han oftast uppvisar en snäll och sansad fasad. Lehikoinen har vid flera tillfällen bevittnat hur Christer Pettersson rånat andra narkomaner på narkotika. Även Lehikoinen blev vid ett tillfälle under 1970-talet utsatt för ett sådant försök, men fick genom att själv dra kniv (Christer Pettersson hade en bajonett) denne att backa.

Nedanstående händelse tycker Lehikoinen är signifikativ för Christer Petterssons beteende:

Någon gång i början på 1970-talet, anlände en person som kallades "Täby-Kenta" - - nu troligen död - och Christer Pettersson i taxi till Humlegården för att handla knark. Lehikoinen vill minnas att det var så att "Täby-Kenta" skulle betala och bjuda Christer Pettersson. Allt nog, efter det att knarket var inköpt, och under det att de var på väg tillbaka till taxin, drog Christer Pettersson fram en bajonett och stack "Täby-Kenta" i armen, samtidigt som han tilltvingade sig den narkotika "Täby-Kenta" just inhandlat, varpå han springandes lämnade platsen.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05 Förhörsprot

06 Promemoria

Utskriftsdatum

10 sak

Lehikoinen tror annars att Christer Pettersson är tämligen okänd i brotts- och missbrukarkretsar då han enligt den uppfattning Lehikoinen fått, är en "ensamvarg". Hos dem som känner Christer Pettersson är han dock omtalad som att vara en "kamratrånare". Lehikoinen och Christer Pettersson har säkert en del gemensamma bekanta i missbrukar- och brottskretsar, även om Lehikoinen i denna stund inte kan namnge någon.

Det är okänt för Lehikoinen var Christer Pettersson bor, vilket umgänge han har samt eventuella kvinnor och familj. Lehikoinen har ej heller varit hemma i någon av Christer Petterssons bostäder.

Lehikoinen har aldrig hört att Christer Pettersson skulle varit verksam som "torped", något som han tycker han borde gjort om så varit fallet, då Christer Pettersson ofta besökt olika spelklubbar och då Lehikoinen arbetat på klubben på Lilla Essingen.

Angående sina besök i Sigge Cedergrens lägenhet vid årsskiftet 1985/86, uppgav Lehikoinen att de till antal kan ha varit två till tre stycken vid den tiden. Vid samtliga tillfällen sökte Lehikoinen upp Sigge för att avyttra gods mot kontant betalning. Någon narkotika har han aldrig köpt av Sigge Cedergren. Vid ifrågasvarande tillfällen träffade Lehikoinen också Christer Pettersson, som kom dit ensam och enligt vad Lehikoinen vet, inte hade någon som väntade utanför.

Lehikoinen har minnen mest bara från det sista besöket hos Cedergren, det som inträffade under första halvan av januari 1986 - då han var där för att sälja mynt. Tiden på dygnet var troligen eftermiddag och i sällskap hade Lehikoinen en flicka som han ej minns namnet på och vars adress också har fallit honom ur minnet. Han hade, såsom alltid då han skulle till Sigge, ringt först och fått klartecken för att besöka denne. Lehikoinen anser beteendet som normalt i sina kretsar. Lehikoinen vet inte hur Cedergren skulle reagera om han kommit oanmäld, men känner till att denne ville ha det på så sätt att man först ringde.

Då Christer Pettersson anlände såg han ovanligt lömsk ut och var troligen påtänd. Han hade dock ett normalt uppträdande mot både Lehikoinen och Sigge Cedergren, som inte reagerade på något speciellt sätt över besöket enligt vad Lehikoinen nu minns. Om Christer Pettersson ringt innan han kom vet ej Lehikoinen.

Troligen fick Christer Pettersson narkotika gratis av Sigge och det sades inte många ord dem emellan enligt vad Lehikoinen nu minns. För övrigt pratade ej han heller något med Christer Pettersson förutom några allmänna fraser. Efter det att nu nämnda personer varit tillsammans i lägenheten i kanske tio minuter, gick Lehikoinen och hans kvinnliga sällskap därifrån. Efter det nu beskrivna tillfället har Lehikoinen ej träffat Christer Pettersson. Hur denne såg ut, vad han hade för klädsel, särskilda kännetecken som mustasch eller att han bar på en väska vid tillfället, har Lehikoinen inga som helst minnen av.

Vid tiden för ovan beskrivna besök hos Cedergren - Lehikoinen kan inte minnas om det var före eller efter - kom han och troligen ytterligare någon person att nattetid - mellan klockan 24.00 och 06.00 - färdas i trakterna av Sigge Cedergrens bostad på Tegnergatan i Stockholm. Någonstans där, möjligen åt Luntmakargatan till, fick Lehikoinen se en person stryka omkring på ett skumt sätt. Som han tyckte sig känna igen personer, saktade han farten och såg då de passerade personen att det var Christer Pettersson. Lehikoinen minns att han tänkte att denne kanske var på väg till eller från Sigge Cedergren.

Lehikoinen, som inte har några minnen av Christer Petterssons utseende och klädsel m.m. från tillfället ifråga, anger att den händelse han nu beskrivit, var en av orsakerna till att han trodde att den ^{som} var Olof Palmes mördare - som Lehikoinen i brevet menat kan vara Christer Pettersson - möjligen bodde på Tunnelgatan eller i dess närhet.

Ytterligare tillfrågad därom uppgav Lehikoinen att han är absolut säker på att det var Christer Pettersson han såg vid ovan nu beskrivna tillfälle.

Lehikoinen känner inte till om Christer Pettersson haft tillgång till i lägenhet eller andra utrymmen i här aktuella kvarter och har ej heller hört rykten som talar därför.

Lehikoinen har aldrig varit på klubben Oxen och har ej heller telefonledes sökt Sigge Cedergren där.

Efter det att Christer Pettersson häktats, misstänkt för mordet på Olof Palme, har Lehikoinen och Sigge Cedergren träffats.

Naturligtvis pratade de om Christer Pettersson och hans inblandning i utredningen, men inte på annat sätt än vad andra personer gör då något hänt en gemensam bekant. Något av värde för utredningen blev således inte sagt och sådana spörsmål som exempelvis vapen och eventuellt alibi (Christer Petterssons) diskuterades inte, även om Lehikoinen berättade att han var hörd.

Angående studierna på allmänna häktet i Stockholm 1978, uppgav Lehikoinen att man studerade för en framtida grundskolekompetens i klasser om åtta personer - till antalet lika fördelat mellan könen - och med studieledare eventuellt från Fridhems gymnasium, under en period av åtta veckor.

Lehikoinen umgicks med alla i klassen under studiedagarna, som var tre-fyra i veckan, medan Christer Pettersson däremot pratade mest med Lehikoinen och ej så mycket med de andra kursdeltagarna. Under studietiden kom Lehikoinen och Christer Pettersson att bli kamrater.

Anledningen till att Christer Pettersson kom att ty sig till Lehikoinen kan vara den att Lehikoinen ibland på skoj - och det sker fortfarande - gör "Hitlerhälsning" samtidigt som han skriker eller säger "sieg heil". Detta sa Lehikoinen vid ett eller flera tillfällen och Christer Pettersson tog då det på allvar. Troligen var det denna hälsning som gjorde att Christer Pettersson började samtala med och öppna sig för Lehikoinen.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 sak

Lehikoinen fick av Christer Pettersson reda på att denne hamnat på häktet efter att ha huggit en kniv i magen på någon. Lehikoinen själv befann sig där på grund av att han begått grova stölder.

Kari Lehikoinen kan inte minnas hur Christer Petterssons tal om våld och terrorism uppstod, men väl att denne ständigt under olika diskussioner kom in på de ämnena.

Lehikoinen tyckte ämnena var obehagliga, medan våld och terror på något sätt tilltalade Christer Pettersson, som pratade om dessa ting med fascination.

Enligt Lehikoinen är Christer Pettersson sjukligt intresserad av våld, vilket är en av orsakerna till att han betecknar denne som en psykopat.

Om Lehikoinen tillåts hållas med en lekmanåsiikt, så tror han att Christer Pettersson mår bra av att få använda våld och särskilt då han undgår lagföring. Lehikoinen tror att Christer Pettersson känner sig stor, eller som han har verkställig makt (något han njuter av), då han använder våld.

Lehikoinen kan inte förstå, hur man som Christer Pettersson kan intressera sig för dödandet av andra människor och dessutom tycka att det är "häftigt" och tala om det i förhärliande och glamorösa ordalag.

Angående den bok, eller de böcker Christer Pettersson läste och som handlade om våldsdåd, samt hans brevvän i USA, uppgav Lehikoinen följande:

Boken som Christer Pettersson ibland refererade till då han diskuterade våld och terror och vars titel och författare är okända för Lehikoinen, har denne ett svagt minne av att Christer Pettersson kan ha blivit tillsänd av brevvännen i USA. Han kan i vart fall näppeligen ha fått den ifrån häktets bibliotek. Lehikoinen har själv aldrig sett boken enligt vad han minns.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05 Förhörsprot

06 Promemoria

Utskriftsdatum

10 sak

Boken handlade om terrorism och vissa avsnitt i den behandlade också olika tillvägagångssätt att ta livet av människor; allt enligt vad Lehikoinen fått berättat för sig av Christer Pettersson.

Brevvännen ifråga var - såsom Lehikoinen kommit fram till - en i USA fängslad terrorist. Lehikoinen har själv sett i vart fall ett av breven som Christer Pettersson fått och också hört denne läsa (på engelska språket) någon mening ur brevet. Han kan dock inte minnas innebörden i det Christer Pettersson läste. Brevet handlade i huvudsak om mord och avrättningar, vilket fått Lehikoinen att tro att skrivaren, vars nationalitet är okänd för Lehikoinen, var en mördare. Lehikoinen såg aldrig Christer Pettersson skriva till mannen i USA, men tror dock att denne gjorde så.

Då Christer Pettersson diskuterade våld och terror, nämnde han ibland en terroristgrupp som han var imponerad av. Gruppens namn minns nu ej längre Lehikoinen, men det var någon känd som exempelvis tyska Bader-Mainhof eller italienska Röda Brigaderna. Några detaljer om vad Christer Pettersson såg hos den grupp han nämnde minns ej Lehikoinen.

Vid de tillfällen Christer Pettersson pratade med Lehikoinen om att starta en terroristgrupp, verkade han ta saken seriöst. Om han sedan var det har Lehikoinen svårt att bedömma.

Lehikoinen erbjöds plats i Christer Petterssons grupp och då detta skedde var de mycket försiktiga så att inga andra skulle höra, vilket de för övrigt var vid alla samtal om terrorism och våldshandlingar, varför Lehikoinen är rätt säker på att Christer Pettersson ej diskuterade dessa frågor med andra än honom.

Angående den tilltänkta gruppens ideologi, inriktning, konkreta mål för attacker, gruppens namn, antal medlemmar och gruppens sammansättning, uppgav Lehikoinen att han inte kan minnas att någon av de uppräknade frågorna diskuterades, liksom ej heller hur verksamheten skulle finansieras och hur gruppen skulle beväpnas.

På fråga uppgav Lehtikoinen att han vill minnas att terrorism var ett vanligt förekommande inslag i samhällsdebatt och media vid ifrågavarande tid. Naturligtvis kan detta ha inspirerat Christer Pettersson till att prata som han gjorde utan att mena det. Otvetydigt var han dock imponerad av vissa terroristgrupper.

På fråga uppgav Lehtikoinen att han har den uppfattningen att Christer Pettersson var emot hela samhällssystemet och främst då dess institutioner. Han var också en person som ville "vara någonting". Då han dessutom var fixerad av våld, var det nog dessa betingelser som gjorde att terrorism tilltalade honom.

Lehtikoinen vill minnas att han och Christer Pettersson diskuterade en del politik och religion, även om han nu ej minns vad som sades. Ett är dock säkert: Christer Pettersson var ingen socialdemokrat. Snarare då lite nazist.

Lehtikoinen är själv helt ointresserad av politik även om han har sympatier för centerpartiet. Han tyckte också bra om Olof Palme, vars mördare ^{han} vill se lagförd och straffad.

Lehtikoinen och Christer Pettersson pratade aldrig om vapen enligt vad han nu minns och han vet heller inget om eventuella sådana hos Sigge Cedergren, på Oxen eller någon annanstans i Stockholms city vid tiden för mordet på Olof Palme. Lehtikoinen vet ej själv var han skulle vänt sig vid den tiden för att relativt snabbt komma över ett vapen.

Avslutningsvis uppgav Lehtikoinen att han ej känner någon vi borde prata med för att utveckla utredningen och han kan ej heller komma på någon företeelse eller något förhållande vi bör undersöka.

01 Polisdistrikt*

SPANINGSUPPSLAG

Sid **1004**

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04

Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 | sak

I förhöret, som avslutades klockan 14.30 dag som ovan, gjordes ett matuppehåll mellan klockan 12.00 - 13.15.

Tommy Andersson

krinsp